

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 575

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 iulie 2008

SUMAR

Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 797 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor	2-3	dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri	14-15
Decizia nr. 798 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 13 lit. a) și art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică	3-5	Decizia nr. 886 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, art. 87 și art. 88 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	16-17
Decizia nr. 800 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite	6-7	Decizia nr. 887 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	17-19
Decizia nr. 801 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) și ale art. 16 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	8-10	Decizia nr. 895 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă	19-20
Decizia nr. 875 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (6), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	11-12	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 879 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	12-13	852. — Ordin al ministrului transporturilor pentru publicarea acceptării amendamentelor nr. 3 și 4 la Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), inclusiv la anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970.....	21-23
Decizia nr. 882 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de		2.142. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor pentru modificarea și completarea Procedurii privind stingerea creanțelor reprezentând impozite, taxe și alte venituri datorate bugetului de stat și/sau a creanțelor reprezentând contribuții sociale administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorilor, aprobată prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007	23-31
		★	
		Rectificări	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 797

din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă într-o cauză având ca obiect un litigiu de muncă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.115/83/2006, **Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor alin. (2) al art. 26 din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor**, excepție ridicată din oficiu de către această instanță într-o cauză având ca obiect un litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile alin. (2) al art. 26 din Legea nr. 489 din 28 decembrie 2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție, în măsura în care acest text ar fi interpretat în sensul că plângerile formulate împotriva măsurilor disciplinare aplicate personalului clerical excedează în totalitate competența materială a instanțelor de drept comun, ceea ce reprezintă o îngădare a accesului la justiție în cazul litigiilor de altă natură decât contravențională și penală.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate sunt neconstituționale întrucât îngădesc accesul liber la justiție, potrivit căruia legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul acestui drept nicio categorie sau niciun grup social.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Autorul excepției de neconstituționalitate critică alin. (2) al art. 26 din Legea nr. 489 din 28 decembrie 2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007, având următorul cuprins:

„(2) Pentru problemele de disciplină internă sunt aplicabile în mod exclusiv prevederile statutare și canonice.”

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cuprinse la art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Critica de neconstituționalitate vizează, în esență, existența în cadrul cultelor a organelor proprii de judecată pentru probleme de disciplină internă, care sunt de natură să îngădească exercițiul dreptului de acces liber la justiție al personalului cultelor religioase.

Curtea reține că, în scopul examinării excepției, se impune analizarea naturii juridice a unităților de cult și a raporturilor acestora cu statul român, așa cum rezultă din dispozițiile art. 29 alin. (1)—(6) din Constituție, potrivit cărora:

„(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngădite sub nicio formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

(3) Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjbire religioasă.

(5) Cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfelinate.”

Văzând aceste dispoziții, Curtea constată că alcătuirea cultelor religioase este compusă din totalitatea credincioșilor de o anumită religie, că ele sunt autonome față de stat și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii. Așadar, cultele au un rol spiritual în societatea românească, fiind evident că natura lor juridică nu este cea a unor entități statale, deoarece ele sunt autonome față de stat. Disciplina internă a unui cult este reglementată prin acte juridice specifice, adecvate desăvârșirii rolului spiritual, cu respectarea drepturilor fundamentale ale omului.

Cât privește statul, Curtea Constituțională reține că acesta este o organizație politică care își realizează atribuțiile prin exercitarea funcțiilor publice. Or, statul nu exercită funcții publice și în domeniul activității interne a cultelor religioase. De aceea,

normele juridice emise de stat cu privire la disciplina muncii nu sunt aplicabile și personalului cultelor religioase.

Față de acestea, Curtea constată că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 21 din Constituție privind accesul la justiție. Astfel, instanțele de judecată nu sunt competente să exercite funcția de înfăptuire a justiției în cadrul cultelor religioase pentru acte de încălcare a disciplinei interne, deoarece răspunderea juridică în materie, nu este reglementată prin norme juridice de drept comun, ci prin norme juridice proprii acelor culte. De altfel, Curtea reține că este echitabil să se stabilească răspunderea disciplinară a personalului clerical de către organe de judecată ale cultelor,

deoarece numai acestea pot aprecia dacă actele de indisciplină săvârșite sunt sau nu compatibile cu rolul spiritual al cultului.

Deosebit de aceasta, Curtea constată că dispozițiile alin. (3) al textului criticat instituie garanția liberului acces la justiție pentru membrii clerului, în cazul contravențiilor și infracțiunilor, adică în cazul săvârșirii unor acte antisociale, stabilite prin norme generale.

Așadar, Curtea Constituțională reține că dispozițiile criticate nu restrâng dreptul personalului cultelor religioase de acces la justiție atunci când se urmărește restabilirea ordinii de drept în baza normelor juridice de aplicabilitate generală, ca de exemplu: materie civilă, comercială, administrativă, penală, contravențională etc.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 8.115/83/2006 de Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 798

din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art.13 lit. a) și art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 13 lit. a) și art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, excepție ridicată de Societatea Comercială „Spații” — S.R.L. Galați în Dosarul nr. 3.611/113/2007 al Tribunalului Brăila — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, indică, în sprijinul opiniei formulate, Decizia nr. 488/2008 a Curții Constituționale. Referitor la textele de lege criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, arată că acestea se aplică în mod unitar tuturor celor vizați de ipoteza normei, astfel că nu contravin principiului egalității în drepturi, consfințit de art. 16 alin. (1) din Constituție. Problemele invocate de autorul excepției țin de o pretinsă aplicare abuzivă a acestora, ceea ce nu constituie, însă, reale argumente pentru susținerea neconstituționalității unui text de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.611/113/2007, **Tribunalul Brăila — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 13 lit. a) și art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Spații” — S.R.L. Galați într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva unei licitații organizate de Consiliul Județean Brăila privind concesiunea unei suprafețe de teren.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată următoarele:

Dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, prin instituirea procedurii prealabile obligatorii, împiedică accesul liber la justiție, deoarece, practic, se întârzie soluționarea pe calea contenciosului administrativ a unor plângeri, care, de regulă, nu sunt soluționate favorabil de către autoritatea publică emitentă.

Prevederile art. 13 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006, care consacră transparența ca unul dintre principiile care stau la baza atribuirii contractelor de concesiune, precum și modalitatea sa de punere în practică, adică prin punerea la dispoziția tuturor celor interesați a informațiilor referitoare la aplicarea procedurii pentru atribuirea contractului de concesiune, încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. Aceasta deoarece textul asigură o transparență limitată doar la punerea la dispoziție a informațiilor/caietului de sarcini, fără a se preocupa și de etapele ulterioare, cum ar fi momentul deschiderii plicurilor și analiza ofertelor, ceea ce atrage suspiciunea ofertanților și poate crea posibilități de fraudare a licitației sau de favorizare a unuia dintre ofertanți.

Dispozițiile art. 38 din aceeași ordonanță de urgență contravin, la rândul lor, principiului egalității, prin aceea că deschid calea unor fraude și abuzuri. Astfel, concedenții abuzează, de regulă, de posibilitatea legală de a cere clarificări despre o ofertă sau alta ori completări a acesteia și solicită acordarea unor termene pentru continuarea licitațiilor pentru un ofertant care nu a depus un act cerut de caietul de sarcini și regulamentul licitației, ceea ce creează privilegii și discriminări unor ofertanți agreeți de aceștia, în defavoarea celorlalți.

Tribunalul Brăila — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. Astfel, procedura prealabilă, instituită de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, nu este de natură să îngreudească liberul acces la justiție, sens în care s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin deciziile sale nr. 188/2004 și nr. 10/2008. Faptul că dispozițiile art. 13 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 nu asigură transparența pe tot parcursul licitației, așa cum dorește autorul excepției, reprezintă, cel mult, obiectul unor modificări legislative, nicidecum al analizei efectuate de Curtea Constituțională. De asemenea, referitor la critica privind neconstituționalitatea art. 38 din aceeași ordonanță, se arată, pe de o parte, că orice pretins abuz poate fi reclamat, iar pe de altă parte, chiar dacă în fapt s-ar proceda de maniera expusă de autorul excepției, acest aspect nu este un argument pentru neconstituționalitatea textului de

lege, acesta necuprinzând, în sine, nicio normă care să instituie un mijloc legal de abuz.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege examinate sunt constituționale. Astfel, așa cum a statuat constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie, de exemplu deciziile nr. 220/2004 și nr. 96/2007, instituirea unei proceduri administrative prealabile nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala neîngrădit de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil. De asemenea, nici dispozițiile art. 13 lit. a) și ale art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 nu încalcă principiul egalității, în condițiile în care art. 38 alin. (2) precizează: „*Concedentul nu are dreptul ca prin clarificările ori completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant.*” În plus, apreciază că susținerile autorului excepției vizează aspecte legate de modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor criticate, ceea ce nu intră în sfera atribuțiilor Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificate și completate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. De asemenea, obiect al excepției îl constituie și prevederile art. 13 lit. a) și ale art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 30 iunie 2006. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„(1) *Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.*”;

— Art. 13 lit. a) și art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006:

— Art. 13 lit. a): „*Principiile care stau la baza atribuirii contractelor de concesiune sunt: a) transparența — punerea la dispoziție tuturor celor interesați a informațiilor referitoare la*

aplicarea procedurii pentru atribuirea contractului de concesiune; (...);

— Art. 38: „(1) Pe parcursul aplicării procedurii de atribuire, concedentul are dreptul de a solicita clarificări și, după caz, completări ale documentelor prezentate de ofertanți pentru demonstrarea conformității ofertei cu cerințele solicitate.

(2) Concedentul nu are dreptul ca prin clarificările ori completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant.”

Autorul excepției consideră că textele de lege menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la principiul egalității în drepturi a cetățenilor și ale art. 21 privind liberul acces la justiție.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Cât privește prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, Curtea Constituțională are o bogată jurisprudență care răspunde aceluiași critici de neconstituționalitate formulate și în prezenta cauză. De exemplu, prin Decizia nr. 903 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2007, și Decizia nr. 488 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 mai 2008, Curtea a stabilit, în esență, că instituirea unei proceduri administrative prealabile nu constituie o îngrijire a accesului liber la justiție.

Curtea constată că, în lipsa unor elemente noi relevate în prezenta cauză, argumentele reținute în deciziile menționate, precum și soluția de respingere a excepției își mențin valabilitatea și în această cauză.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 lit. a) și art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, Curtea constată următoarele:

Autorul excepției consideră că prevederile art. 13 lit. a) din ordonanță, care consacră transparența ca unul dintre principiile care stau la baza atribuirii contractelor de concesiune, precum și modalitatea de realizare, adică prin punerea la dispoziția tuturor celor interesați a informațiilor referitoare la aplicarea procedurii pentru atribuirea contractului de concesiune, încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, prevăzut de art. 16 alin. (1) din

Constituție. Susține că transparența este insuficient asigurată deoarece se limitează numai la faza de informare a persoanelor interesate, fără să acopere și etapele ulterioare, cum ar fi deschiderea plicurilor și analiza ofertelor.

Curtea reține că o asemenea critică de neconstituționalitate este însă neîntemeiată.

Principiul egalității cetățenilor în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție, presupune ca aceștia să beneficieze de același tratament juridic dacă se află în aceeași situație, după cum tratamentul juridic va fi diferit, dacă situațiile în care se află sunt obiectiv și rațional deosebite. Prin urmare, principiul transparenței procedurii de atribuire a contractelor de concesiune, constând în punerea la dispoziția celor interesați a informațiilor referitoare la aplicarea acestei proceduri, îi privește deopotrivă pe toți cei interesați, fără privilegii și fără discriminări.

Ceea ce critică autorul excepției, și anume lipsa unei reglementări care să vizeze asigurarea transparenței pe parcursul derulării întregii proceduri de atribuire a contractelor de concesiune, nu constituie însă un argument de neconstituționalitate a textului de lege examinat, aceasta fiind, cel mult, o problemă ce intră în sfera competențelor autorității legislative, și nu a Curții Constituționale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 față de exigențele aceluiași principiu al egalității, Curtea constată că nici aceasta nu este întemeiată. Faptul că legea prevede posibilitatea concedentului ca, pe parcursul aplicării procedurii de atribuire, acesta să solicite clarificări sau, după caz, completări ale documentelor prezentate de ofertanți nu determină, *eo ipso*, o încălcare a principiului egalității și nu determină apariția unor situații discriminatorii, atât timp cât, teoretic, oricărui ofertant i se poate solicita acest lucru. Mai mult, alin. (2) al aceluiași articol criticat precizează: „*Concedentul nu are dreptul ca prin clarificările ori completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant*”, ceea ce reprezintă garanția legală împotriva favorizării unuia sau altuia dintre ofertanți și a săvârșirii de eventuale abuzuri.

Ceea ce, din nou, critică autorul excepției, și anume apariția, în practică a unor situații abuzive din partea concedenților, nu constituie un argument pentru neconstituționalitatea textului, ci reprezintă chestiuni de fapt de resortul organelor abilitate în drept a le soluționa.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 13 lit. a) și art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, excepție ridicată de Societatea Comercială „Spații” — S.R.L. Galați în Dosarul nr. 3.611/113/2007 al Tribunalului Braila — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 800

din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), ale art. 2 alin. 1 lit. f) și ale art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție ridicată de Societatea Comercială „DP Drumuri Publicitare” — S.R.L., prin lichidator Societatea Comercială „Euro-Insol” — S.R.L., în Dosarul nr. 2.897/338/2007 al Judecătoriei Zărnești.

La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, domnul avocat Stan Târnoveanu din cadrul Baroului București. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 927D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) și ale art. 6 alin. 1 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, ridicată de Societatea Comercială „Almovi Pan” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.081/295/2007 al Judecătoriei Sânnicolau Mare.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 904 D/2008 și nr. 927 D/2008, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Societatea Comercială „DP Drumuri Publicitare” — S.R.L. nu se opune conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 927D/2008 la Dosarul nr. 904D/2008, care a fost primul înregistrat.

Având cuvântul, reprezentantul Societății Comerciale „DP Drumuri Publicitare” — S.R.L. aduce la cunoștința Curții faptul că această societate comercială a fuzionat cu Societatea Comercială „First Rosenau Tour” — S.R.L., astfel încât aceasta din urmă este succesoarea autoarei excepției și își însușește excepția formulată, urmând a prelua calitatea și poziția procesuală avute anterior de Societatea Comercială „DP Drumuri Publicitare” — S.R.L. Depune acte doveditoare în sprijinul celor arătate.

Curtea ia act de cele învederate și acordă cuvântul pentru susținerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Societății Comerciale „DP Drumuri Publicitare” — S.R.L., devenită, ca urmare a fuziunii prin

absorbție, Societatea Comercială „First Rosenau Tour” — S.R.L., solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Susține, în esență, că dispozițiile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 sunt neconstituționale în măsura în care acestea pot fi interpretate în sensul că reprezintă activități comerciale ilicite activitățile desfășurate de o societate în lichidare, prin care aceasta execută contracte încheiate anterior declanșării procedurii. Depune note scrise la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.897/338/2007, **Judecătoria Zărnești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), ale art. 2 alin. 1 lit. f) și ale art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite**, excepție invocată de Societatea Comercială „DP Drumuri Publicitare” — S.R.L., prin lichidator Societatea Comercială „Euro-Insol” — S.R.L.

Prin Încheierea din 12 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.081/295/2007, **Judecătoria Sânnicolau Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) și ale art. 6 alin. 1 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite**, excepție invocată de Societatea Comercială „Almovi Pan” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, în ambele dosare conexe, se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât prin acestea se instituie o prezumție de dobândire ilicită a unor venituri, se neagă atât garantarea și ocrotirea proprietății private, cât și dreptul oricărei persoane de a desfășura o activitate economică, iar prin confiscarea veniturilor obținute dintr-o activitate economică normală se ajunge la o dublă taxare a activității comerciale.

În plus, în motivarea excepției ridicate de Societatea Comercială „DP Drumuri Publicitare” — S.R.L. se mai susține, cu referire la situația de fapt dedusă judecătii, că textele de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care restrâng dreptul la „desfășurarea unei activități principale” a societății aflate în procedură de lichidare ca urmare a dizolvării, activitate înepuțată în temeiul unui contract de asociere în participațiune.

Judecătoria Zărnești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Se arată că legiuitorul poate institui măsuri de confiscare a unor bunuri dobândite cu încălcarea legii, prin fapte ce constituie contravenții, potrivit art. 44 alin. (9) din Constituție. Prin instituirea unor contravenții nu se îngreudește accesul liber al persoanei la o activitate economică sau la libera inițiativă deoarece, potrivit art. 45 din Legea fundamentală, acestea trebuie exercitate în condițiile legii.

Judecătoria Sănnicolau Mare apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. a), ale art. 2 alin. 1 lit. f) și ale art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 20 iunie 1991, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 1 lit. a): „*Constituie activități comerciale ilicite și atrag răspunderea contravențională sau penală, după caz, față de cei care le-au săvârșit, următoarele fapte:*

a) *efectuarea de acte sau fapte de comerț de natura celor prevăzute în Codul comercial sau în alte legi, fără îndeplinirea condițiilor stabilite prin lege;*”;

— Art. 2 alin. 1 lit. f): „*Constituie contravenții faptele prevăzute la art. 1 lit. a)–k) și se sancționează după cum urmează: [...]*

f) *faptele prevăzute la lit. a), b), e), g), i), j) și k), în cazul în care au fost săvârșite de persoane juridice, cu amendă de la 6.000 lei la 20.000 lei.*”;

— Art. 6: „*Mărfurile sau produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia dintre faptele*

prevăzute la art. 1 lit. a), b), d), e), g) și j), dacă sunt ale contravenientului sau ale agentului economic, precum și sumele de bani și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă și se valorifică în condițiile legii, contravaloarea lor făcându-se venit la bugetul administrației publice centrale.

Veniturile obținute ilicit de persoanele fizice sau juridice din activitățile prevăzute la art. 1, precum și încasările în întregime din vânzarea mărfurilor a căror proveniență nu este dovedită se confiscă și se fac venit la bugetul administrației publice centrale.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 44 alin. (8) și (9), care consacră prezumția de dobândire licită a averii și posibilitatea confiscării bunurilor destinate folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, ale art. 56 — *Contribuții financiare* și ale art. 61 alin. (1), potrivit cărora Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 1 lit. a) și ale art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, în raport cu aceleași dispoziții constituționale și față de critici similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 262 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 30 mai 2008.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, considerentele care au fundamentat soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) și ale art. 6 din Legea nr. 12/1990, pronunțată de Curte cu acel prilej, sunt valabile și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește art. 2 alin. 1 lit. f) din Legea nr. 12/1990, în raport cu care nu au fost formulate critici distincte.

În plus, în prezenta cauză se invocă neconstituționalitatea textelor de lege ce fac obiectul excepției, în măsura în care acestea pot fi interpretate în sensul că pot fi calificate ca activități comerciale ilicite activitățile desfășurate de o societate în lichidare, prin care aceasta execută contracte încheiate anterior declanșării procedurii. Asemenea critici nu pot fi primite deoarece vizează, în realitate, probleme de interpretare și de aplicare a legii în raport cu situația de fapt dedusă judecătii, care intră în competența instanței de judecată chemate să se pronunțe asupra legalității procesului-verbal de contravenție contestat în cauză, iar nu a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care fost sesizată.

Pentru motivele arătate mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție ridicată de Societatea Comercială „DP Drumuri Publicitare” — S.R.L., devenită Societatea Comercială „First Rosenau Tour” — S.R.L., în Dosarul nr. 2.897/338/2007 al Judecătoria Zărnești, și de Societatea Comercială „Almovi Pan” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.081/295/2007 al Judecătoria Sănnicolau Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 801

din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) și ale art. 16 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) și ale art. 16 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Vasile Crețan în Dosarul nr. 9.810/95/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Textul de lege criticat, prin aceea că reglementează regimul stabilirii, sursa de finanțare și cuantumul despăgubirilor convenite proprietarilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, nu încalcă liberul acces la justiție și nici principiul egalității în drepturi, deoarece acesta se aplică tuturor celor vizați de ipoteza normei, iar persoana în cauză are posibilitatea de a ataca în justiție atât deciziile adoptate de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, cât și hotărârea judecătorească pronunțată de prima instanță.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.810/95/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și ale art. 16 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.**

Excepția a fost ridicată de Vasile Crețan într-o cauză privind soluționarea unui apel declarat împotriva unei sentințe civile, apel motivat prin neconstituționalitatea și greșita aplicare a Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin reglementarea în art. 13 din Legea nr. 247/2005 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, aflate în subordinea Cancelariei Primului-

Ministru, s-a creat un sistem de justiție paralelă, contrar prevederilor art. 1 alin. (4), ale art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 44 alin. (3) și (6), ale art. 52 alin. (1) și ale art. 124 alin. (2) din Constituție. Astfel, stabilirea modalității de plată și a nivelului despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, fără consultarea voinței proprietarului „unilateral”, determină, în opinia autorului excepției, o înfrângere a principiului constituțional al garantării și ocrotirii dreptului de proprietate privată, a accesului liber la justiție, a drepturilor omului, în general, și a principiului separației puterilor în stat. Totodată, acordarea despăgubirilor sub forma titlurilor de despăgubiri, și nu sub formă bănească, fără consimțământul proprietarului, reprezintă o „brutală” intervenție a statului în „relațiile de proprietate” ale titularului dreptului de creanță asupra statului, ceea ce echivalează cu o „întoarcere la comunism.”

Curtea de Apel Craiova – Secția civilă își exprimă opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate. Textele de lege criticate, prin aceea că reglementează înființarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și atribuțiile acesteia, precum și sursele de finanțare, cuantumul și procedura de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, nu încalcă liberul acces la justiție și nici principiul garantării și ocrotirii dreptului de proprietate privată, deoarece deciziile adoptate de Comisia Centrală pot fi atacate în contencios administrativ, iar hotărârea pronunțată de prima instanță poate fi atacată cu recurs.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 13 alin. (1) și ale art. 16 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 sunt constituționale. Se arată, în esență, că deciziile adoptate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor pot fi atacate în condițiile legii contenciosului administrativ, astfel că nu se poate reține pretinsa contraritate față de prevederile art. 21 alin. (1) și (2) și ale art. 52 alin. (1) din Constituție, sub aspectul accesului liber la justiție al persoanei vătămate printr-un act al autorității publice, și nici față de cele ale art. 124 alin. (2), privind principiul constituțional de organizare și funcționare a justiției, potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. În legătură cu prevederile art. 44 alin. (3) și (6) din Legea fundamentală, de asemenea invocate, Avocatul Poporului apreciază că acestea nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) și ale art. 16 din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, în ceea ce privește art. 16 din legea criticată, au intervenit următoarele modificări și completări: alin. (2) a fost modificat prin pct. 23 al alin. (1) din articolul unic al titlului I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 29 iunie 2007; alin. (2¹) și (2²) au fost introduse prin pct. 24 al alin. (1) din articolul unic al titlului I din aceeași ordonanță de urgență; alin. (6¹)—(6⁵) au fost introduse prin pct. 2 al alin. (1) din articolul unic al titlului III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.194 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 263/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 3 iulie 2006, iar alin. (9) a fost modificat prin pct. 3 al alin. (1) din articolul unic al titlului III din același act normativ.

Textele de lege criticate au în prezent următorul conținut:

— Art. 13, cuprins la cap. III „Măsuri instituționale”, prevede la alin. (1): „Pentru analiza și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi, se constituie în subordinea Cancelariei Primului-Ministru, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, denumită în continuare Comisia Centrală, care are, în principal, următoarele atribuții:

a) dispune emiterea deciziilor referitoare la acordarea de titluri de despăgubire;

b) ia alte măsuri legale, necesare aplicării prezentei legi.”

— Art. 16 din cap. V „Procedurile administrative pentru acordarea despăgubirilor” reglementează astfel: „(1) Deciziile/dispozițiile emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinele conducătorilor administrației publice centrale investite cu soluționarea notificărilor și în care s-au consemnat sume care urmează a se acorda ca despăgubire, însoțite, după caz, de situația juridică actuală a imobilului obiect al restituirii și întreaga documentație aferentă acestora, inclusiv orice înscrisuri care descriu imobilele construcții demolate depuse de persoana îndreptățită și/sau regăsite în arhivele proprii, se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale, pe județe, conform eșalonării stabilite de aceasta, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Notificările formulate potrivit prevederilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu au fost soluționate

în sensul arătat la alin. (1) până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, însoțite de deciziile/dispozițiile emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinele conducătorilor administrației publice centrale conținând propunerile motivate de acordare a despăgubirilor, după caz, de situația juridică actuală a imobilului obiect al restituirii și de întreaga documentație aferentă acestora, inclusiv orice acte juridice care descriu imobilele construcții demolate depuse de persoana îndreptățită și/sau regăsite în arhivele proprii, în termen de 30 de zile de la data rămânării definitive a deciziilor/dispozițiilor sau, după caz, a ordinelor.

(2¹) Dispozițiile autorităților administrației publice locale vor fi centralizate pe județe la nivelul prefecturilor, urmând a fi înaintate de prefect către Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, însoțite de referatul conținând avizul de legalitate al instituției prefectului, ulterior exercitării controlului de legalitate de către acesta.

(2²) Deciziile/dispozițiile sau, după caz, ordinele prevăzute la alin. (2) vor fi însoțite de înscrisuri care atestă imposibilitatea atribuirii, în compensare, total sau parțial, a unor alte bunuri sau servicii disponibile, deținute de entitatea investită cu soluționarea notificării.

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Biroul Central constituit prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.329/2003 va proceda la predarea, pe bază de proces-verbal de predare-primire, către Secretariatul Comisiei Centrale a tuturor documentațiilor depuse de către titularii deciziilor/dispozițiilor motivate prin care s-a stabilit ca măsură reparatorie acordarea de titluri de valoare nominală și care nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Pe baza situației juridice a imobilului pentru care s-a propus acordarea de despăgubiri, Secretariatul Comisiei Centrale procedează la analiza dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2) în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură.

(5) Secretariatul Comisiei Centrale va proceda la centralizarea dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2), în care, în mod întemeiat cererea de restituire în natură a fost respinsă, după care acestea vor fi transmise evaluatorului sau societății de evaluatori desemnate, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

(6) După primirea dosarului, evaluatorul sau societatea de evaluatori desemnată va efectua procedura de specialitate, și va întocmi raportul de evaluare pe care îl va transmite Comisiei Centrale. Acest raport va conține cuantumul despăgubirilor în limita cărora vor fi acordate titlurile de despăgubire.

(6¹) La cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare desemnate de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, deținătorii bunurilor imobile ce fac obiectul procedurilor administrative prevăzute de prezenta lege vor permite accesul acestora la locul unde se află bunurile respective, pe perioada și numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru efectuarea lucrării de evaluare.

(6²) Deținătorii bunurilor imobile prevăzute la alin. (6¹) vor fi înștiințați în timp util despre efectuarea lucrării de evaluare.

(6³) În caz de refuz, intrarea în domiciliul sau în reședința persoanei fizice se face cu autorizarea instanței judecătorești

competente, dispozițiile privind ordonanța președințială din Codul de procedură civilă fiind aplicabile.

(64) La cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare, băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare sunt obligați să le comunice de îndată, în scris, datele și informațiile necesare efectuării evaluării, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. Evaluatorii au obligația de a asigura secretul datelor și informațiilor astfel primite.

(65) În cazul în care evaluatorul consideră necesar, organele de poliție, jandarmerie sau alți agenți ai forței publice, după caz, sunt obligați să-i acorde concursul pentru obținerea datelor și informațiilor necesare întocmirii raportului de evaluare, precum și pentru îndeplinirea oricărei alte activități în același scop.

(7) În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

(8) Dispozițiile alin. (1)—(2) și (7) se aplică în mod corespunzător și deciziilor/ordinelor emise în temeiul art. 6 alin. (4) și art. 32 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, în care s-au consemnat/propus sume care urmează a se acorda ca despăgubire.

(9) În cazul prevăzut la alin. (8), titlul de despăgubire se va emite de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor până la concurența sumei reprezentând cuantumul despăgubirilor consemnate/profuse, actualizate cu indicele de inflație.”

Autorul excepției apreciază că textele de lege criticate contravin, în ordinea invocării lor, prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (3) referitoare la interdicția exproprierii, cu excepția celei pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire, și ale alin. (6) privind modalitatea de stabilire a despăgubirilor prevăzute la alin. (3) și (5), respectiv de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție, ale art. 52 alin. (1) care garantează dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și ale art. 124 alin. (1) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. De asemenea, este invocat principiul separației puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma

în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, din care fac parte și art. 13 alin. (1) și art. 16, criticate, au mai fost examinate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, aspectele de neconstituționalitate invocate fiind parțial asemănătoare cu cele formulate în prezenta cauză, respectiv modalitatea de acordare a despăgubirilor sub forma unor titluri de valoare, și nu în formă bănească. Prin Decizia nr. 1.180 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 24 ianuarie 2008, Curtea a arătat că prin emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2007 pentru modificarea și completarea titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, soluția legislativă anterior conținută și criticată, referitoare la modalitatea de acordare a despăgubirilor sub forma unor titluri de valoare, a fost modificată substanțial, art. 3 lit. h) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 prevăzând că persoanele cărora li s-a stabilit un drept de creanță asupra statului român ca urmare a aplicării Legii nr. 10/2001 și a altor acte normative precizate în titlul VII al Legii nr. 247/2005 pot primi în numerar o sumă de până la 500.000 lei.

Prin urmare, critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului de proprietate este neîntemeiată.

Cât privește susținerile autorului excepției în legătură cu înfrângerea principiului constituțional al separației și echilibrului puterilor — art. 1 alin. (4), al accesului liber la justiție — art. 21 alin. (1) și (2), al dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică — art. 52 alin. (1) și al principiului de unicitate, imparțialitate și egalitate pentru toți a justiției — art. 124 alin. (2), Curtea constată că nici acestea nu sunt întemeiate.

Faptul că, pentru stabilirea despăgubirilor aferente imobilelor preluate abuziv, legiuitorul a stabilit mai întâi o etapă administrativă, necesară pentru analizarea și stabilirea cuantumului final al acestora, rațiune pentru care a constituit Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, nu are semnificația creării unui sistem paralel de justiție și nici a încălcării principiului separației și echilibrului puterilor, astfel cum susține autorul excepției, deoarece deciziile Comisiei Centrale pot fi atacate în contencios administrativ de persoana care se pretinde vătămată în drepturile și interesele sale legitime.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) și ale art. 16 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Vasile Crețan în Dosarul nr. 9.810/95/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 875

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (6), (7) și (8)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (6), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurotel” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 18.372/245/2007 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 18.372/245/2007, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (6), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Eurotel” — S.R.L. din Iași cu prilejul soluționării unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale care consacră libertatea economică. În acest sens, arată că prin posibilitatea acordată de către legiuitor autorității fiscale din România de a executa silit prin poprire orice sume urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute și/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de către terțe persoane sau pe care aceștia le vor datora și/sau deține în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente, se încalcă principiile libertății economice și comerciale.

Judecătoria Iași consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că, într-adevăr, executarea silită a unei creanțe aduce restrângeri în exercitarea activității unei societăți, însă aceste restrângeri sunt determinate de neexecutarea unei obligații asumate de către debitor și necesare pentru apărarea drepturilor creditorului. De asemenea, referitor la poprire, arată că modalitatea în care se realizează satisfacerea creanțelor este prevăzută de lege și urmărește un scop legitim.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Astfel, în opinia sa, art. 149 alin. (1), (6), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 confirmă respectarea exigențelor constituționale privind ocrotirea unor interese de ordin general, ce nu sunt de natură să îngreudească libertatea economică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 149 alin. (1), (6), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, dispoziții potrivit cărora: „(1) Sunt supuse executării silit prin poprire orice sume urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute și/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de către terțe persoane sau pe care aceștia le vor datora și/sau deține în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.[...]

(6) Poprirea nu este supusă validării.

(7) Poprirea înființată anterior, ca măsură asigurătorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, făcută terțului poprit, și înștiințarea despre aceasta a debitorului.

(8) Poprirea se consideră înființată din momentul primirii adresei de înființare de către terțul poprit. În acest sens, terțul poprit este obligat să înregistreze atât ziua, cât și ora primirii adresei de înființare a popririi.”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare art. 45 din Constituție care consacră libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 45 din Constituție consacră libertatea economică în sensul posibilității persoanelor de a accede la o activitate economică, de a-și manifesta libera inițiativă și de a exercita liber aceste drepturi în condițiile legii.

Astfel, dispozițiile constituționale fixează prin însuși conținutul lor cadrul libertății economice, care nu poate fi

concepută în afara respectării dispozițiilor legale și a obligațiilor ce izvorăsc din acestea.

Așa fiind, executarea silită a creanțelor unui agent economic în cazul în care acesta nu și-a achitat datoriile față de debitor nu poate fi privită ca o restrângere a libertății sale economice.

În cazul particular al textelor de lege criticate, se are în vedere situația specială a executării prin poprire a bunurilor ce se cuvin persoanelor care nu au achitat obligațiile fiscale. Așa cum deja s-a arătat, această măsură nu poate fi privită ca o restrângere a libertății economice, în măsura în care ea este generată nu doar de nerespectarea obligațiilor legale, dar și a celor constituționale, care, în art. 56 alin. (1), consacră în mod expres obligația fiecărui cetățean de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice. În același timp, obligația statului de a proteja interesele naționale în activitatea financiară, conform

art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, justifică necesitatea asigurării certitudinii în constituirea ritmică a resurselor financiare ale statului. Este în afară de orice îndoială că încasarea impozitelor și taxelor constituie sursa principală de venituri a statului, fiind una dintre expresiile cele mai evidente ale apărării intereselor naționale pe plan financiar. Numai dacă dispune de aceste resurse bugetare, statul va fi în măsură să își îndeplinească obligațiile sale față de cetățeni și agenții economici, care au fost stabilite în art. 135 alin. (2) lit. a) și b) din Constituție.

Pentru aceste motive, apar ca perfect justificate și constituționale măsurile speciale adoptate, inclusiv prin textele de lege care constituie obiect al controlului de constituționalitate, în vederea recuperării creanțelor fiscale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (6), (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurotel” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 18.372/245/2007 al Judecătorei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 879

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „S.C.I.M.” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 5.900/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

considerând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.900/118/2007, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „S.C.I.M.” — S.A. din Constanța cu prilejul soluționării unei cauze comerciale prin care s-a solicitat emiterea unei somații de plată împotriva autorului excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate, care prevăd scutiri de la plata taxei de timbru, creează un regim „de derogare, de favoare, de avantajare, o discrepanță și o discriminare nejustificată” între cei astfel scutiți și ceilalți

justițiabili. Ca o consecință a acestei scutiri, administratorul sau lichidatorul judiciar poate formula acțiuni cu scop șicanatoriu și neîntemeiate.

Tribunalul Constanța — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că administratorul judiciar sau lichidatorul sunt mandatați ai justiției și reprezentanți ai procedurii, ținându-se să urmărească și să asigure prezervarea caracterului unitar, colectiv și egalitar al procedurii insolvenței. Activitatea de administrare a procedurii insolvenței desfășurată de către practician este guvernată de principiul celerității actelor și operațiunilor și deopotrivă de acela al maximizării valorilor din averea debitorului. Tocmai pentru a răspunde acestor exigențe, art. 77 din Legea nr. 85/2006 scutește acțiunile promovate de practicianul în insolvență de plata taxelor judiciare de timbru. În concluzie, datorită poziției distincte în cadrul procedurii și naturii raporturilor procesuale în cadrul cărora își exercită mandatul, practicianul în insolvență se găsește în situații obiectiv diferite față de părțile în proces, ce reclamă un tratament juridic distinct.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 și cele ale art. 77 din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale. În acest sens, arată că stabilirea și dimensionarea taxelor judiciare de timbru reprezintă atribuția exclusivă a legiuitorului, potrivit dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Constituție. În virtutea aceleiași competențe, legiuitorul poate stabili și excepții, constând în scutirea unor servicii publice sau a anumitor categorii de persoane de la obligația plății taxelor, iar instituirea unor asemenea excepții nu este contrară prevederilor constituționale dacă a fost făcută în considerarea unor situații deosebite, păstrându-se tratamentul juridic egal pentru situații identice. În cadrul procedurii insolvenței, lichidatorul judiciar are o poziție și o situație deosebită față de toți ceilalți participanți la procedură, el nefiind parte în proces, ci participant la procedură, cu rol și atribuții determinate de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „S.C.I.M.” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 5.900/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, dispoziții potrivit cărora „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...] p) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru.*”

De asemenea, autorul excepției critică și dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, dispoziții potrivit cărora „*Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar dispozițiilor art. 16 din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au constituit în numeroase rânduri obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin decizii precum Decizia nr. 131 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 19 martie 2008, Curtea a statuat că, „în cadrul procedurii falimentului, lichidatorul judiciar are o poziție și o situație deosebite față de toate părțile și față de toți ceilalți participanți la procedură, el nefiind parte în proces, ci participant la procedură, cu rol și atribuții determinate de lege. Acesta nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri, în interesul debitorului insolubil, pentru reîntregirea patrimoniului acestuia, precum și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să își poată valorifica creanțele în cât mai mare măsură și cât mai operativ. Prin urmare, nu poate fi vorba despre un tratament juridic egal, având în vedere situațiile obiectiv diferite în care se găsesc lichidatorul judiciar, pe de o parte, și părțile din cadrul procedurii, pe de altă parte.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 882

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, excepție ridicată de Maria Georgeta Țăranu în Dosarul nr. 472/115/2008 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă Petru Țăranu, soțul autoarei excepției. Lipsește partea Direcția de Muncă și Protecție Socială Caraș-Severin, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Soțul autoarei excepției depune note scrise prin care arată că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii și solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, considerând că problemele puse în discuția Curții Constituționale își au originea în modul de aplicare a textelor de lege criticate, iar nu în însuși conținutul acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 472/115/2008, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri.** Excepția a fost ridicată de Maria Georgeta Țăranu în cadrul unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect cererea de anulare a Deciziei nr. 342 din 19 decembrie 2007, prin care Direcția de Muncă și Protecție Socială Caraș-Severin i-a refuzat acordarea calității de beneficiar al Decretului-lege nr. 118/1990.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției arată, în esență, că textul de lege criticat este contrar art. 15 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens, arată că Decretul-lege nr. 118/1990 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 au fost corelate inițial, în sensul că măsurile abuzive prevăzute de art. 3 lit. a), b), c), d) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 se regăseau în totalitate în prevederile art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990. Ca urmare, persoanei căreia i se acorda calitatea de luptător în rezistența anticomunistă i se recunoștea automat și calitatea de

persoană persecutată politic. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 a fost completată în sensul introducerii la art. 3 a încă două măsuri administrative abuzive, respectiv excluderea din școli, licee și facultăți și încetarea contractului de muncă sau retragerea, dispuse din motive politice, cazuri ce nu au fost introduse însă și în textul de lege criticat, fapt ce a dus la inadvertențe între cele două acte normative amintite. Prin urmare, se creează o discriminare între categoriile de persoane prevăzute în cele două acte normative.

Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că nu poate fi vorba de o încălcare a principiului constituțional al egalității în drepturi, de vreme ce nu se aplică un tratament diferențiat unor situații similare. Astfel, Decretul-lege nr. 118/1990 se referă la acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, în timp ce Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privește acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, precum și persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive. Față de acestea, adaugă și faptul că în realitate autorul excepției solicită o completare a textului de lege criticat, aspect ce nu intră în competența Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că, în realitate, critica de neconstituționalitate are în vedere o necorelare între prevederile unor acte normative, în sensul existenței unor omisiuni legislative, fapt ce nu poate fi însă soluționat de Curtea Constituțională, care nu poate avea rolul de legislator pozitiv.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 18 martie 1998, dispoziții potrivit cărora:

„(1) *Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:*

a) a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

b) a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

c) a fost internată în spitale de psihiatrie;

d) a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

e) a fost strămutată într-o altă localitate.

(2) De aceleași drepturi beneficiază și persoana care:

a) a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

b) a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului.

(3) Fiecare an de detenție sau internare pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se consideră ca vechime în muncă un an și șase luni.

(4) Perioadele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) constituie vechime în muncă, dacă persoanele în cauză fac dovada că nu au putut să se încadreze în muncă în funcții pentru care aveau pregătirea profesională.

(5) Se consideră vechime în muncă și perioada în care o persoană aflată într-una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) nu s-a putut încadra ca urmare a unei invalidități de gradul I sau II survenite în timpul în care s-a aflat în acea situație sau, ulterior, dacă dovedește că aceasta s-a produs din cauza ori în legătură cu persecuția la care a fost supusă.

(6) Perioadele prevăzute în prezentul articol constituie și vechime neîntreruptă în muncă și în aceeași unitate și întră în calculul acestor vechimi.”

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar prevederilor art. 15 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Constituție prin care se arată că „Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea” și este consacrat principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, criticile de neconstituționalitate ale autorului excepției pornesc de la compararea prevederilor a două acte normative, respectiv Decretul-lege nr. 118/1990 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă

persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 30 decembrie 1999. Astfel, autorul excepției consideră că art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 omite anumite situații consacrate în art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, creându-se astfel o discriminare între categoriile de persoane reglementate de aceste două acte normative. În concret, arată că, deși a putut obține calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, nu poate să se bucure totuși de drepturile conferite de Decretul-lege nr. 118/1990, întrucât art. 1 din acest act normativ nu prevede situațiile în baza cărora a dobândit calitatea mai sus amintită.

Față de acestea, Curtea constată că aplicarea principiului constituțional al egalității în drepturi se referă la instituirea unui tratament juridic identic pentru situații similare. Or, sfera persoanelor la care se referă Decretul-lege nr. 118/1990, care are în vedere persoanele care, pe motive politice, au fost supuse măsurilor prevăzute în art. 1 din acest act normativ, nu se suprapune perfect cu cea a persoanelor a căror situație este reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, persoane care au săvârșit unele dintre infracțiunile din motive politice prevăzute la art. 2 din ordonanță sau au participat la acțiuni de împotrivire cu arma și de răsturnare prin forță a regimului comunist în perioada 6 martie 1945—august 1964. Așa fiind, existența unor diferențe de tratament juridic nu poate fi privită ca având un caracter discriminatoriu în acest caz.

Având în vedere, însă, perspectiva din care autorul excepției critică neconstituționalitatea art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, Curtea observă că, în realitate, problemele invocate țin exclusiv de modul de aplicare a textelor de lege criticate. Astfel, nemulțumirea acestuia este generată de faptul că nu se poate bucura de prevederile Decretului-lege nr. 118/1990 în măsura în care i s-a recunoscut calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, pentru ipotezele prevăzute la art. 3 lit. f) și g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, situații care nu sunt cuprinse și în textul de lege criticat. Or, potrivit art. 7 alin. (1) lit. b) din ordonanța de urgență, persoanele care au dobândit această calitate beneficiază automat de drepturile prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990, pentru aceasta fiind necesară doar întrunirea condițiilor pentru obținerea calității de luptător în rezistența anticomunistă.

Așa fiind, tratamentul diferențiat criticat de autorul excepției nu este cauzat de conținutul restrâns al art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, ci de modul în care au fost aplicate prevederile de lege în a căror ipoteză se încadrează acesta.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, excepție ridicată de Maria Georgeta Țăranu în Dosarul nr. 472/115/2008 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 886

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, art. 87 și art. 88
din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, 87 și 88 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Emil Postoacă în Dosarul nr. 3.987/90/2007 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar înscrisuri prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.987/90/2007, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, 87 și 88 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.** Excepția a fost ridicată de Emil Postoacă cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 87 și 88 din Legea nr. 19/2000 sunt în contradicție cu principiul de bază al acestei legi prevăzut în art. 7 alin. (1) și (2) și în art. 77, respectiv faptul că întreaga perioadă de cotizare trebuie să se regăsească în calculul dreptului la pensie. De asemenea, arată că, dacă art. 87 și 88 din Legea nr. 19/2000 ar fi analizate în spiritul art. 89 din aceeași lege, atunci, în cazul producerii unor erori în stabilirea drepturilor și în plata acestora, s-ar opera revizuirile și modificările legale, atrăgând, după caz, răspunderea celor vinovați, fără nicio condiționare. Or, prin faptul că textele de lege amintite stabilesc unele condiționări, acestea devin neconstituționale. În sfârșit, arată că, potrivit art. 131 alin. (1) din Constituție, Ministerul Public reprezintă, în activitatea judiciară, interesele generale ale societății și apără drepturile cetățenilor, iar art. 152 alin. (2) din același act normativ fundamental prevede că nicio revizuire a Constituției nu poate fi făcută dacă are ca rezultat suprimarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale cetățenilor sau a garanțiilor acestora.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că

textele de lege criticate nu se referă la activitatea Ministerului Public și nici la limitele revizuirii Constituției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de către autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77, 87 și 88 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările ulterioare.

Textele de lege criticate, au următoarea redactare:

— Art. 77: „(1) *Punctajul mediu anual realizat de asigurat în perioada de cotizare se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale realizate de asigurat în perioada de cotizare la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 3.*

(2) *În situația asiguraților prevăzuți la art. 43 și 47, la stabilirea punctajului mediu anual conform alin. (1) se iau în considerare stagiile de cotizare prevăzute la aceste articole.*

(3) *În situațiile prevăzute la art. 44, la stabilirea punctajului mediu anual al asiguraților conform alin. (1) se iau în considerare stagiile totale de cotizare necesare prevăzute în anexele nr. 4 și 5.*

(4) *La calcularea punctajului mediu anual, a punctajului anual și a numărului de puncte realizat în fiecare lună se utilizează cinci zecimale.”;*

— Art. 87: „*Decizia emisă în condițiile art. 86 alin. (1) poate fi contestată la instanța judecătorească competentă în a cărei rază teritorială se află domiciliul asiguratului, în termen de 45 de zile de la comunicare.”;*

— Art. 88: „*Decizia casei teritoriale de pensii, necontestată în termen, este definitivă.”*

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 131 alin. (1), prin care se consacră rolul Ministerului Public de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, precum și al drepturilor și libertăților cetățenilor, în cadrul activității judiciare, cât și celor ale art. 152 alin. (2) referitor la limitele revizuirii Constituției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele constituționale invocate de autorul excepției, referitoare la rolul Ministerului Public și limitele revizuirii Constituției, nu au nicio legătură cu conținutul reglementărilor supuse controlului de constituționalitate care se referă la modalitatea de calcul al pensiei și posibilitatea de a contesta decizia de pensionare.

De altfel, motivarea autorului excepției este construită pe compararea unor articole din Legea nr. 19/2000 și nu explică modalitatea în care, potrivit opiniei autorului excepției, art. 77, 87 și 88 din Legea nr. 19/2000 ar aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate.

Pentru aceste argumente Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77, art. 87 și art. 88 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Emil Postoacă în Dosarul nr. 3.987/90/2007 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 887

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. I) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. I) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Brașov în Dosarul nr. 2.005/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.005/62/2008, **Tribunalul Brașov — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. I) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**. Excepția a fost ridicată de Consiliul Local al Municipiului Brașov cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. I) din Legea nr. 571/2003, care interzic autorităților administrației publice locale să stabilească taxe și impozite pentru terenurile și clădirile situate în parcurile industriale, sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 120 alin. (1) din Constituție. Astfel, dispozițiile legale criticate reprezintă o încălcare evidentă a principiului autonomiei locale, prin imixtiunea voinței legiuitorului în politica fiscală a autorităților administrației publice locale.

Tribunalul Brașov — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că principiul

autonomiei locale nu implică totala independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci impune autorităților locale obligația de a se supune reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării, respectiv dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale. În acest sens, invocă și dispozițiile art. 121 alin. (2) din Constituție. Pe cale de consecință, arată că autoritățile administrației publice locale nu au totală independență în privința stabilirii impozitelor și taxelor locale, așa cum reiese, de altfel, și din prevederile art. 139 alin. (2) din Constituție. Această prevedere constituțională obligă legiuitorul să determine, la modul general, domeniile, activitățile și veniturile pentru care consiliile locale sau județene sunt competente să stabilească impozite și taxe locale. În același sens, legea poate prevedea domeniile, activitățile, veniturile sau categoriile de persoane scutite de la plata impozitelor ori taxelor locale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, arată că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate nu conțin norme contrare art. 120 alin. (1) din Constituție, deoarece principiul autonomiei locale nu presupune o totală independență a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, acestea fiind obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării, dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctul lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 250 alin. (1) pct. 9: „(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează: [...]

9. clădirile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii.”;

— Art. 257 lit. l): „Impozitul pe teren nu se datorează pentru: [...]

l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii.”;

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt contrare art. 120 alin. (1) din Constituție referitor la principiul

descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004, s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 11 lit. l) și n), precum și ale art. 257 lit. j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Deși obiectul excepției se referea la alte prevederi ale art. 250 și 257 din Codul fiscal, criticile de neconstituționalitate erau asemănătoare celor din prezenta cauză, susținându-se că textele de lege ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate erau contrare principiului autonomiei locale prevăzut de art. 120 alin. (1) din Constituție. Curtea a constatat prin decizia amintită că principiul autonomiei locale nu presupune totala independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, acestea fiind obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării, adoptate pentru protejarea intereselor naționale. În acest sens, a invocat art. 121 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe*”.

Ca atare, Curtea a constatat că „autoritățile administrației publice locale nu au totală independență nici în privința stabilirii impozitelor și taxelor locale. Astfel, potrivit art. 139 alin. (2) din Constituție, republicată, *«impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii»*. Această prevedere constituțională obligă legiuitorul să determine, la modul general, domeniile, activitățile și veniturile pentru care consiliile locale sau județene sunt competente să stabilească impozite și taxe locale. În același sens, legea poate prevedea domeniile, activitățile, veniturile sau categoriile de persoane scutite de la plata impozitelor ori taxelor locale. Stabilirea obligației de plată a impozitelor și taxelor locale, precum și scutirea de la plata unor impozite sau taxe pentru anumite bunuri ori venituri sau pentru anumite categorii de contribuabili se întemeiază pe principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, prevăzut de art. 56 alin. (2) din Constituție, republicată”.

În plus față de aceste argumente, Curtea reține și faptul că Legea nr. 571/2003 prevede la art. 249 alin. (2) și art. 256 alin. (2), ca o regulă generală, în conformitate cu principiile constituționale menționate la art. 120, că impozitul și taxa pe clădiri ori pe teren amplasat în România se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea, iar în cazul municipiului București, impozitul și taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea. Faptul că dispozițiile legale criticate stabilesc scutiri de la plata acestor taxe și impozite constituie o excepție de la regula instituită de către cele două texte de lege și se justifică prin importanța strategică, prevăzută de lege, pentru îndeplinirea sarcinilor statului consfințite la art. 135 alin. (2) lit. c) și d), și anume stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, precum și exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național.

Având în vedere aceste considerente, precum și jurisprudența Curții Constituționale, Curtea reține că susținerea autorului excepției referitoare la încălcarea art. 120 alin. (1) din Constituție, prin textele legale criticate care prevăd scutiri la plata impozitului pe clădiri, este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Brașov în Dosarul nr. 2.005/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 895

din 10 iulie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 329 alin. 3
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Radu Neacșu în Dosarul nr. 5.554/90/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal și asistat de avocatul Simona Mirea. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei, arătând că partea Municipiul Râmnicu Vâlcea a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate a art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.554/90/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția**

civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă. Excepția a fost ridicată de Radu Neacșu cu ocazia soluționării recursurilor declarate împotriva Deciziei nr. 250/A din 6 iunie 2007, pronunțată de Curtea de Apel Pitești — Secția civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile constituționale ale art. 61 și 124. În acest sens, arată că, potrivit sistemului de drept românesc, „hotărârile judecătorești nu constituie izvor de drept, astfel încât în situația menținerii obligativității pentru instanțele de judecată a dezlegărilor de drept realizate prin hotărârile pronunțate în recursuri în interesul legii se produce o încălcare gravă a atributelor legislative ale Parlamentului, singura autoritate de legiferare în stat”. În aceste condiții, și „independența judecătorilor este grav știrbită, aceștia nemaiavând posibilitatea să-și exprime propria opinie cu privire la o problemă de drept, determinată de interpretarea unor dispoziții legale”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „nu se poate considera că deciziile pronunțate de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție în asemenea recursuri ar reprezenta o atribuție care vizează domeniul legiferării sau care ar încălca independența judecătorului”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese. Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.”*

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 61 privind rolul și structura Parlamentului și ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.014 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 29 noiembrie 2007, soluționând o critică de neconstituționalitate similară, a statuat că aceasta este neîntemeiată.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că scopul reglementării recursului în interesul legii este de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg cuprinsul țării. Pentru realizarea acestui scop Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță asupra chestiunilor de drept care au fost diferit soluționate de instanțele judecătorești. Potrivit aceluiași text, dezlegarea dată de instanța supremă acestor probleme de drept este obligatorie pentru instanțe.

Având ca obiect promovarea unei corecte interpretări a normelor juridice în vigoare, iar nu elaborarea unor noi norme,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Radu Neacșu în Dosarul nr. 5.554/90/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

nu se poate considera că deciziile pronunțate de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție în asemenea recursuri ar reprezenta o atribuție care vizează domeniul legiferării, situație în care textul de lege amintit ar contraveni prevederilor art. 61 din Constituție.

Prin textul de lege criticat de autorul excepției, legiuitorul, având în vedere poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție în sistemul instanțelor judecătorești, precum și rolul său prevăzut în art. 329 din Codul de procedură civilă, a instituit obligativitatea interpretării date de aceasta, în scopul aplicării unitare de către instanțele judecătorești a unui text de lege, fără ca astfel instanța supremă să se substituie Parlamentului, unica putere legiuitoare în stat.

De asemenea, organizarea judiciară are ca obiectiv de bază judecarea proceselor de către instanțe judecătorești în mod imparțial și independent de orice influențe extraneie în conformitate cu prevederile constituționale ale art. 124, astfel încât susținerile referitoare la încălcarea acestui text constituțional nu poate fi reținută.

Totodată, s-a constatat că instituția recursului în interesul legii conferă judecătorilor instanței supreme dreptul de a da o anumită interpretare, unificând astfel diferențele de interpretare și de aplicare a aceluiași text de lege de către instanțele inferioare. Asemenea soluții interpretative, constante și unitare, care nu privesc anumite părți și nici nu au efect asupra soluțiilor anterior pronunțate, ce au intrat în puterea lucrului judecat, sunt invocate în doctrină ca „precedente judiciare”, fiind considerate de literatura juridică „izvoare secundare de drept” sau „izvoare interpretative”.

De altfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 528 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 26 februarie 1998, s-a pronunțat asupra caracterului constituțional al deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție date în interesul interpretării și aplicării unitare a legii de către instanțele judecătorești într-o cauză care privea reexaminarea practicii Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Neexistând elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru publicarea acceptării amendamentelor nr. 3 și 4 la Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), inclusiv la anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970

Având în vedere prevederile art. 21 din Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), încheiat la Geneva la 1 iulie 1970,

în temeiul prevederilor art. 2 pct. 18 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se publică textul Amendamentului nr. 3 la Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), inclusiv la anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970, la care România a aderat prin Legea nr. 101/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 22 noiembrie 1994, amendament intrat în vigoare pentru România la data de 28 februarie 1995, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Se publică textul Amendamentului nr. 4 la acordul menționat la alin. (1), intrat în vigoare pentru România la data de 27 februarie 2004, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat

București, 4 iulie 2008.
Nr. 852.

ANEXA Nr. 1

AMENDAMENTUL Nr. 3

La articolul 10 „Aparatul de control”, la sfârșitul paragrafului 1 litera a), se adaugă următoarea propoziție:

„Un aparat de control care, în ceea ce privește construcția, instalarea, folosirea și testarea, corespunde cu dispozițiile Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 din 20 decembrie 1985, va trebui în continuare să fie în conformitate cu dispozițiile acestui articol.”

Articolul 13 „Dispoziții tranzitorii” se amendează după cum urmează:

„Dispozițiile noului articol 10 «Aparatul de control» nu vor deveni obligatorii până la data de 24 aprilie 1995, pentru țările părți contractante la prezentul acord. Înainte de această dată, dispozițiile vechiului articol 12 «Carnet individual de control» și vechiului articol 12 bis «Aparatul de control» rămân în continuare valabile.”

ANEXA — APENDICELE 2, CAPITOLUL I
MARCA ȘI FIȘA DE OMOLOGARE

I. Marca de omologare

Se amendează după cum urmează:

„1. Marca de omologare trebuie să fie compusă din:

— un dreptunghi, în interiorul căruia este situată litera «e», urmată de un număr distinctiv al țării care a acordat omologarea, conform celor convenite mai jos:

Germania	—	1	România	—	19
Franța	—	2	Polonia	—	20
Italia	—	3	Portugalia	—	21
Olanda	—	4	Federația Rusă	—	22
Suedia	—	5	Grecia	—	23
Belgia	—	6	Irlanda	—	24
Republica Cehă	—	8	Croația	—	25
Spania	—	9	Slovenia	—	26
Iugoslavia	—	10	Slovacia	—	27
Regatul Unit	—	11	Belarus	—	28
Austria	—	12	Estonia	—	29
Luxemburg	—	13	Republica Moldova	—	30
Norvegia	—	16	Bosnia și Herțegovina	—	31
Danemarca	—	18	Letonia	—	32

Numerele subsecvente vor fi atribuite:

(i) țărilor părți contractante la Acordul din 1958 referitor la adoptarea condițiilor uniforme de omologare și recunoaștere reciprocă a omologării pentru echipamentele și subansamblurile

vehiculelor rutiere, numerele fiind identice cu cele atribuite statelor prin acord;

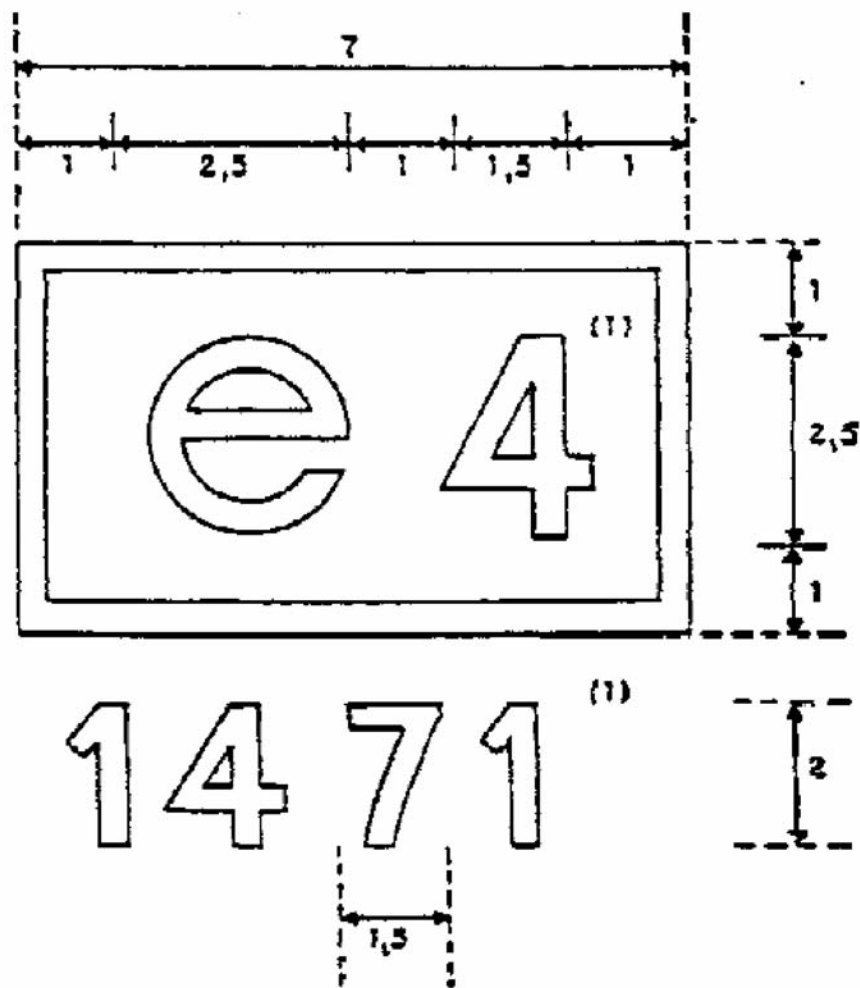
(ii) țărilor care nu sunt părți contractante la Acordul din 1958 — în ordinea cronologică a ratificării sau a aderării la prezentul acord; și

— un număr de omologare corespunzător numărului fișei de omologare stabilite pentru prototipul aparatului de control sau al foii de înregistrare, plasat oriunde în imediata apropiere a acestui dreptunghi.

NOTĂ: Pentru a asigura în viitor conformitatea dintre semnele convenționale din Acordul din 1958 și cele stabilite prin Acordul A.E.T.R, noilor părți contractante le va fi alocat același număr în ambele acorduri.

2. Marca de omologare este pusă pe plăcuța semnalizatoare a fiecărui aparat și pe fiecare foaie de înregistrare. Marca de omologare trebuie să se păstreze lizibilă și să nu poată fi ștersă.

3. Dimensiunile mărcii de omologare desenate mai jos sunt exprimate în milimetri, aceste dimensiuni constituind minimele. Proporțiile dintre dimensiuni trebuie menținute.

(1) Aceste cifre sunt date numai cu titlu de indicație."

ANEXA Nr. 2

AMENDAMENTUL Nr. 4

Articolul 12 „Măsuri pentru a asigura punerea în aplicare a acordului” se modifică și se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 12

Măsuri pentru a asigura punerea în aplicare a acordului

1. Fiecare parte contractantă va adopta măsurile ce se impun pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului acord, în special printr-un nivel adecvat al controalelor în trafic și la sediile operatorilor de transport, ce va acoperi anual un procent reprezentativ al conducătorilor auto, al întreprinderilor și

vehiculelor aparținând tuturor categoriilor de transport care intră sub incidența prezentului acord.

a) Autoritățile competente ale părților contractante vor organiza controale astfel încât:

— să fie verificat minimum 1% din zilele lucrate pe perioada fiecărui an calendaristic de conducătorii auto ai vehiculelor care fac obiectul prezentului acord;

— din numărul total de zile lucrătoare verificate, cel puțin 15% vor trebui să fie verificate în trafic și cel puțin 25% la sediile operatorilor de transport.

b) Elementele controalelor în trafic vor include:

— perioadele zilnice de conducere, pauzele și perioadele de odihnă zilnice, iar în cazul unor neconcordanțe evidente, foile de înregistrare pentru zilele anterioare, care trebuie să fie la bordul vehiculului;

- ultima perioadă de odihnă săptămânală, dacă este cazul;
- funcționarea corectă a aparatului de control.

Aceste controale vor fi aplicate fără discriminare vehiculelor și conducătorilor auto, rezidenți sau nerezidenți.

c) Elementele ce trebuie verificate în cadrul controalelor efectuate la sediile operatorilor de transport vor include, pe lângă cele verificate în trafic, în completare față de prevederile art. 10 paragraful 3, următoarele:

- perioadele de odihnă săptămânală și perioadele de conducere intercalate între aceste perioade de odihnă;
- două limite săptămânale de conducere, în ore;
- compensările pentru reducerea perioadelor de odihnă zilnică și săptămânală, în conformitate cu art. 8, paragrafele 1 și 3;
- folosirea foilor de înregistrare și/sau organizarea perioadelor de conducere ale conducătorilor auto.

2. În cadrul asistenței mutuale, autoritățile competente ale părților contractante vor derula periodic un schimb de informații disponibile privind:

— încălcările prevederilor prezentului acord comise de nerezidenți și orice sancțiuni aplicate pentru astfel de încălcări;

— sancțiunile aplicate de părțile contractante rezidenților săi pentru astfel de încălcări comise pe teritoriul celorlalte părți contractante.

În cazul unor încălcări grave, aceste informații vor include și sancțiunile aplicate.

3. În cazul în care constatările controlului în trafic aplicat unui conducător auto al unui vehicul înmatriculat pe teritoriul unei alte părți contractante furnizează motive temeinice pentru a presupune că ar exista încălcări ce au fost comise, dar care nu pot fi descoperite în timpul controlului din cauza lipsei de informații, autoritățile competente ale părților contractante își vor acorda sprijin reciproc pentru clarificarea situației. În situația în care partea contractantă competentă va efectua și un control la sediul operatorului de transport, rezultatele acestuia vor fi comunicate celeilalte părți implicate.

4. Părțile contractante vor coopera pentru organizarea controalelor comune în trafic.

5. Comisia Economică pentru Europa a Națiunilor Unite va emite un raport la fiecare 2 ani, privind aplicarea de către părțile contractante a paragrafului 1 din prezentul articol.”

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

O R D I N

pentru modificarea și completarea Procedurii privind stingerea creanțelor reprezentând impozite, taxe și alte venituri datorate bugetului de stat și/sau a creanțelor reprezentând contribuții sociale administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorilor, aprobată prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 175 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura privind stingerea creanțelor reprezentând impozite, taxe și alte venituri datorate bugetului de stat și/sau a creanțelor reprezentând contribuții sociale administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorilor, aprobată prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 22 iunie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Creanțele reprezentând impozite, taxe și alte venituri convenite bugetului de stat și/sau creanțele reprezentând contribuții sociale administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor, cu excepția celor cu reținere la sursă și a accesoriilor aferente acestora, denumite în continuare *creanțe fiscale*, se pot stinge prin dare în plată.”

2. La punctul 6, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) mențiunea că în volumul creanțelor prevăzute la lit. d) nu sunt cuprinse și creanțe cu reținere la sursă și accesoriile aferente acestora;”.

3. La punctul 7, litera h) se abrogă.

4. La punctul 8 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) solicitarea privind preluarea în administrare a imobilului respectiv, avizată de ordonatorul principal de credite ori, în cazul în care solicitantul bunurilor imobile este Agenția Națională de Administrare Fiscală sau o unitate fiscală teritorială subordonată acesteia, de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, însoțită de un referat întocmit de instituția publică solicitantă, potrivit modelului din anexa nr. 1, în cazul în care aceasta a fost depusă la organul fiscal competent, inclusiv la

direcția regională pentru accize și operațiuni vamale. În cazul în care solicitantul preluării în administrare a bunurilor imobile este un consiliu local, solicitarea va fi avizată de Ministerul Internelor și Reformei Administrative. Dacă în evidența prevăzută la pct. 11 nu există o astfel de solicitare și aceasta nici nu a fost depusă la organul fiscal competent, debitorul are obligația identificării solicitantului privind preluarea în administrare a imobilului, precum și a prezentării solicitării către direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv a municipiului București, către Direcția generală de administrare a marilor contribuabili ori Autoritatea Națională a Vămilelor, după caz, în vederea înscrierii în evidență;”.

5. La punctul 9, teza a doua se abrogă.

6. Punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. În cazul în care solicitarea privind preluarea în administrare a bunului imobil, împreună cu referatul întocmit de instituția publică solicitantă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, nu au fost depuse la organul fiscal competent ori au fost depuse de către debitor, potrivit pct. 8 alin. (2) lit. b), direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv a municipiului București, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sau Autoritatea Națională a Vămilelor, după caz, le va anexa la documentația primită de la organul fiscal competent ori de la direcția regională pentru accize și operațiuni vamale, după caz, și va întocmi un referat de oportunitate, conform modelului din anexa nr. 4, care va cuprinde elementele prevăzute la pct. 8 alin. (2) lit. e), precum și:

a) punctul de vedere asupra solicitării debitorului și propunerea privind aplicarea procedurii de dare în plată;

b) mențiunea că valoarea de inventar evidențiată în cererea debitorului este cea specificată în fișa mijlocului fix și în balanța analitică a mijloacelor fixe și este reevaluată în conformitate cu ultimele reglementări legale în vigoare;

c) eficiența preluării bunului imobil, determinată prin compararea creanțelor fiscale stinse, la care se adaugă și cheltuielile de transformare și amenajare, cu cheltuielile necesare unei noi construcții sau achiziții ori cu cele aferente plății de chirii, precum și sursa de acoperire suplimentară prevăzută pentru amenajarea spațiului, astfel cum au fost menționate de către instituția publică solicitantă.”

7. La punctul 15, după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) existența acordului Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și/sau al Ministerului Sănătății Publice, prevăzut la pct. 7 lit. g), în cazul în care debitorul solicită prin cerere stingerea prin dare în plată a contribuțiilor sociale care se fac venit la bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale și/sau la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, după caz;”.

8. Punctul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„18. Deciziile emise potrivit pct. 16, 38, 45 și 50 se întocmesc în 4 exemplare cu valoare de original și se comunică de către direcția de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală debitorului și, prin direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv a municipiului București ori prin Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sau Autoritatea Națională a Vămilelor, după caz, organului fiscal competent, inclusiv direcției regionale vamale, și instituției

publice solicitante. Un exemplar al deciziei se arhivează de către direcția de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul în care bunurile imobile urmează a fi preluate în administrare de mai multe instituții publice solicitante, pentru fiecare dintre acestea se întocmește și se comunică câte o decizie.”

9. Punctul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„22. Procesul-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile se întocmește, de regulă, în 3 exemplare cu valoare de original, dintre care un exemplar se înaintează debitorului, un alt exemplar se înaintează, prin direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv a municipiului București ori prin Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sau Autoritatea Națională a Vămilelor, după caz, împreună cu un exemplar al deciziei, solicitantului, pentru obținerea bunului imobil în administrare, iar al treilea exemplar rămâne la organul fiscal competent, inclusiv la direcția regională pentru accize și operațiuni vamale. În cazul în care bunurile imobile pentru care comisia din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor a decis trecerea în proprietatea publică a statului urmează a fi preluate în administrare de mai multe instituții publice solicitante, pentru fiecare dintre acestea se întocmește câte un proces-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile.”

10. Punctul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„28. Cu valoarea stabilită potrivit pct. 26 plus TVA, dacă este cazul, se sting cu prioritate TVA aferentă operațiunii de dare în plată, dacă operațiunea este taxabilă, și apoi, total sau parțial, creanțele fiscale pentru care s-a aprobat stingerea și accesoriile aferente acestora, inclusiv cheltuielile de executare, dacă este cazul, actualizate la data stingerii, respectiv la data întocmirii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunului imobil aprobat, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

11. La punctul 52, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) membrii adunării creditorilor au fost de acord, fie ca o măsură în cadrul planului de reorganizare judiciară, fie ca o modalitate de atribuire a unui bun în contul creanței în cadrul lichidării, cu trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile libere de sarcini în contul creanțelor fiscale administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală, înscrise în tabloul creditorilor;”.

12. La punctul 53, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) procesul-verbal al ședinței adunării creditorilor, prin care majoritatea absolută a membrilor adunării creditorilor, în condițiile prevederilor art. 100 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător, au fost de acord cu darea în plată;”.

Art. II. — Anexele nr. 2—5 la procedură se înlocuiesc cu anexele nr. 1—4 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — În tot cuprinsul Procedurii privind stingerea creanțelor reprezentând impozite, taxe și alte venituri datorate bugetului de stat și/sau a creanțelor reprezentând contribuții sociale administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorilor, aprobată prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007, următoarele articole din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură

fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și următoarea sintagmă se înlocuiesc astfel:

- a) art. 143 cu art. 147;
b) art. 163 alin. (1) cu art. 167 alin. (1);
c) art. 1711 cu art. 175;

d) art. 179 alin. (2) cu art. 209 alin. (2);
e) direcția regională vamală cu direcția regională pentru accize și operațiuni vamale.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Eugen Teodorovici,
secretar de stat

București, 11 iulie 2008.
Nr. 2.142.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 2
la procedură)

ANTETUL PERSOANEI JURIDICE DEBITOARE

Nr. de înregistrare/data

Către

Administrația Finanțelor Publice /Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului /Direcția generală de administrare a marilor contribuabili/Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale

Subscrisa, reprezentată legal prin,
(denumirea persoanei juridice debitoare)

cu sediul în localitatea, str. nr., județul
cod de înregistrare fiscală, înregistrată la oficiul registrului comerțului sub nr.
vă rugăm a aproba cererea de stingere a unor creanțe fiscale prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a.....

Structura capitalului social/a asociaților/a acționariatului este următoarea:

Volumul și natura creanțelor fiscale:

La data de obligațiile fiscale ale,
(denumirea persoanei juridice debitoare)

sunt în sumă totală de lei (debite principale lei și accesorii lei), din care:

1. bugetul de stat, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;
2. bugetul asigurărilor sociale de stat, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;
3. bugetul asigurărilor pentru șomaj, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;
4. bugetul asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;
5. bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei.

Menționez că în obligațiile fiscale de la pct. 1, 2, 3, 4 și 5 nu sunt cuprinse și obligații fiscale cu reținere la sursă și accesorii aferente acestora.

Pentru stingerea creanțelor bugetului asigurărilor sociale de stat/bugetului asigurărilor pentru șomaj/bugetului asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale prin dare în plată, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și-a dat acordul prin Adresa nr. /data, iar pentru stingerea creanțelor bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate prin dare în plată, Ministerul Sănătății Publice a fost de acord prin Adresa nr. /data

Pentru realizarea creanțelor fiscale menționate mai sus, Administrația Finanțelor Publice /Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili/Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale a început executarea silită în temeiul titlurilor executorii

Bunurile imobile pentru care solicităm trecerea în proprietatea publică a statului sunt următoarele:

1. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare
2. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare
3. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare
4. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare

În susținerea dreptului de proprietate al
(denumirea persoanei juridice debitoare)

asupra bunurilor imobile care fac obiectul prezentei cereri, anexăm următoarele acte:

Menționăm că suntem de acord cu prețul de evaluare al bunurilor imobile stabilit prin servicii prestate de organe sau de persoane specializate, în conformitate cu prevederile art. 147 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Valoarea de inventar evidențiată în contabilitate, conform fișei mijlocului fix și bilanței analitice a mijloacelor fixe, a bunurilor imobile precizate mai sus este de și este reevaluată în conformitate cu ultimele reglementări legale în vigoare.

Menționăm că operațiunea de transfer al dreptului de proprietate al bunului imobil prin dare în plată este operațiune taxabilă/scutită, conform art. din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Am luat cunoștință de prevederile legale cuprinse în anexa la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007, în sensul că stingerea creanței fiscale se va face cu valoarea determinată potrivit pct. 26, și suntem de acord cu aceasta (Acordul nr. din data de

Precizăm că bunurile imobile care fac obiectul prezentei cereri sunt proprietatea, nu sunt grevate de drepturi reale și de alte sarcini, nu fac obiectul unor cereri privind retrocedarea proprietății sau al altor litigii, nu sunt aduse ca aport în cadrul unei asocieri în participațiune, aport la capitalul social al unei societăți comerciale și/sau nu sunt închiriate și că pe numele

(denumirea persoanei juridice debitoare)

nu există cereri și nu a fost deschisă procedura insolvenței, în care sens anexăm următoarele documente doveditoare:

Subsemnatul

(denumirea persoanei juridice debitoare)

prin reprezentantul său legal, este de acord cu compensarea diferenței, potrivit legii, în cazul în care valoarea bunului imobil/bunurilor imobile care fac obiectul prezentei cereri, determinată potrivit pct. 1 și 26 din anexa la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007, este mai mare decât creanța fiscală, inclusiv, dacă este cazul, cheltuielile de executare, pentru care solicităm stingerea prin dare în plată.

Alte precizări

Subsemnatul,

(numele, prenumele și funcția reprezentantului legal al persoanei juridice debitoare)

declar pe propria răspundere, sub sancțiunea prevăzută de art. 292 din Codul penal, exactitatea și caracterul complet al mențiunilor făcute în declarațiile pe propria răspundere anexate la prezenta cerere.

Reprezentantul legal al persoanei juridice,

.....
(numele și prenumele)

.....
Semnătura
L.S.

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 3
la procedură)

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A

DIRECȚIA GENERALĂ DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI

DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE

Nr. /data

Către

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București

Direcția generală de administrare a marilor contribuabili

Autoritatea Națională a Vămirilor

Prin cererea depusă de

(denumirea persoanei juridice debitoare)

reprezentată legal prin, cu sediul în localitatea, str. nr. ..., județul, cod de înregistrare fiscală, înregistrată la oficiul registrului comerțului sub nr., înregistrată la Administrația Finanțelor

Publice/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București/Direcția generală de administrare a marilor contribuabili/Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr. din data de, se solicită stingerea unor creanțe fiscale prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorului.

Structura capitalului social/a asociațiilor/a acționariatului debitorului este următoarea:

Volumul și natura creanțelor fiscale:

Obligațiile fiscale actualizate la data de ale
(denumirea persoanei juridice debitoare)

sunt în sumă totală de lei (debite principale lei + accesorii lei + cheltuieli de executare lei), din care:

1. bugetul de stat, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;

2. bugetul asigurărilor sociale de stat, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;

3. bugetul asigurărilor pentru șomaj, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;

4. bugetul asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;

5. bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;

6. cheltuieli de executare lei.

În obligațiile fiscale de la pct. 1, 2, 3, 4 și 5 nu sunt cuprinse și obligații fiscale cu reținere la sursă și accesorii aferente acestora.

Pentru stingerea creanțelor bugetului asigurărilor sociale de stat/bugetului asigurărilor pentru șomaj/bugetului asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale prin dare în plată, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și-a dat acordul prin Adresa nr. din data de, iar pentru stingerea creanțelor bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate prin dare în plată, Ministerul Sănătății Publice a fost de acord prin Adresa nr. din data de

Pentru realizarea creanțelor fiscale menționate mai sus, Administrația Finanțelor Publice/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București/Direcția generală de administrare a marilor contribuabili/Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale a început executarea silită în temeiul titlurilor executorii nr. din data de, prin comunicarea somațiilor nr. din data de, și a aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile nr. din data de, anexate în copie certificată.

Bunurile imobile pentru care
(denumirea persoanei juridice debitoare)

solicită trecerea în proprietatea publică a statului prin dare în plată sunt următoarele:

1. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare

2. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare

3. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare

4. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare

În susținerea dreptului de proprietate

.....
(denumirea persoanei juridice debitoare)

asupra bunurilor imobile care fac obiectul cererii debitorului, acesta a anexat următoarele acte:

Menționăm că cererea și documentația în susținerea acesteia cuprind toate datele și documentele prevăzute în anexa nr. 1 la procedura aprobată prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007.

Valoarea de inventar evidențiată în contabilitate a bunurilor imobile care fac obiectul cererii de dare în plată, menționată de debitor în cerere, este de și este cea din fișa mijlocului fix și din balanța analitică a mijloacelor fixe și este reevaluată în conformitate cu ultimele reglementări legale în vigoare.

Valoarea de evaluare a bunurilor imobile, stabilită prin raportul de evaluare anexat, întocmit de, este în sumă de, fără TVA.

Operațiunea de transfer al proprietății bunului imobil prin dare în plată este operațiune taxabilă/scutită din punct de vedere al TVA, conform art. din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Eficiența modalității de stingere a creanțelor fiscale prin dare în plată față de alte modalități de realizare a creanțelor fiscale, inclusiv valorificarea în cadrul procedurii de executare silită

Bunurile imobile care fac obiectul debitorului sunt solicitate a fi preluate în administrare de către

(denumirea instituției publice solicitante)

cu avizul ordonatorului principal de credite al acesteia, prin Adresa nr. din data de
 însoțită de Referatul nr. din data de, întocmit de instituția publică solicitantă conform
 anexei nr. 1 la procedura aprobată prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007, anexate, în vederea utilizării lor ca
 spații destinate

Alte precizări

Propunerile privind aplicarea procedurii de dare în plată

Administrația Finanțelor Publice a/ Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului
/ Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București/Direcția generală de administrare a marilor
 contribuabili/Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale propune stingerea creanțelor
 bugetului de stat/bugetului asigurărilor sociale de stat/bugetului asigurărilor pentru șomaj/bugetului asigurărilor pentru accidente
 de muncă și boli profesionale/bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate prin dare în plată, în limita sumei
 de lei, stabilită potrivit pct. 1 și 26 din anexa la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007, de comun acord
 cu debitorul (Acordul nr. din data de

Conducătorul organului fiscal,

.....
 (numele și prenumele)

L.S.

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 4
la procedură)

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

DIRECȚIA GENERALĂ DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR

Nr. /data

Către: Ministerul Economiei și Finanțelor

Prin cererea depusă de
 (denumirea persoanei juridice debitoare)

reprezentată legal prin, cu sediul în localitatea, str. nr., județul, cod de
 înregistrare fiscală, înregistrată la oficiul registrului comerțului sub nr., înregistrată la Administrația
 Finanțelor Publice/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului/Direcția Generală a
 Finanțelor Publice a Municipiului București/Direcția generală de administrare a marilor contribuabili/Direcția Regională pentru
 Accize și Operațiuni Vamale sub nr. din data de, se solicită stingerea unor creanțe
 fiscale prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorului.

Structura capitalului social/a asociațiilor/a acționariatului debitorului este următoarea:

Volumul și natura creanțelor fiscale:

Obligațiile fiscale actualizate la data de ale
 (denumirea persoanei juridice debitoare)

sunt în sumă totală de lei (debite principale lei + accesorii lei + cheltuieli de executare
 lei), din care:

1. bugetul de stat, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;

2. bugetul asigurărilor sociale de stat, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;

3. bugetul asigurărilor pentru șomaj, total lei, din care debite principale lei, accesorii lei;

4. bugetul asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale, total lei, din care debite
 principale lei, accesorii lei;

5. bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate total lei, din care debite principale
 lei, accesorii lei;

6. cheltuieli de executare lei.

În obligațiile fiscale de la pct. 1, 2, 3, 4 și 5 nu sunt cuprinse și obligații fiscale cu reținere la sursă și accesorii aferente
 acestora.

Pentru stingerea creanțelor bugetului asigurărilor sociale de stat/bugetului asigurărilor pentru șomaj/bugetului asigurărilor
 pentru accidente de muncă și boli profesionale prin dare în plată, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și-a dat acordul
 prin Adresa nr. din data de, iar pentru stingerea creanțelor bugetului Fondului național unic de asigurări
 sociale de sănătate prin dare în plată, Ministerul Sănătății Publice a fost de acord prin Adresa nr. din data de

Pentru realizarea creanțelor fiscale menționate mai sus, Administrația Finanțelor Publice/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București/Direcția generală de administrare a marilor contribuabili/Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale a început executarea silită în temeiul titlurilor executorii nr. din data de, prin comunicarea somațiilor nr. din data de, și a aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile nr. din data de

Bunurile imobile pentru care
(denumirea persoanei juridice debitoare)

solicită trecerea în proprietatea publică a statului prin dare în plată sunt următoarele:

1. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare
2. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare
3. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare
4. denumirea, situat în localitatea, str. nr., județul, scurtă descriere a imobilului, valoarea de inventar, valoarea de evaluare

În susținerea dreptului de proprietate
(denumirea persoanei juridice debitoare)

asupra bunurilor imobile care fac obiectul cererii debitorului, acesta a anexat următoarele acte:

Menționăm că cererea și documentația în susținerea acesteia cuprind toate datele și documentele prevăzute în anexa nr. 1 la procedura aprobată prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007.

Valoarea de inventar evidențiată în contabilitate a bunurilor imobile care fac obiectul cererii de dare în plată, menționată de debitor în cerere, este de și este cea din fișa mijlocului fix și din balanța analitică a mijloacelor fixe și este reevaluată în conformitate cu ultimele reglementări legale în vigoare.

Valoarea de evaluare a bunurilor imobile stabilită prin raportul de evaluare, întocmit de, este în sumă de, fără TVA.

Operațiunea de transfer al proprietății bunului imobil prin dare în plată este operațiune taxabilă/scutită din punct de vedere al TVA, conform art. din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Eficiența modalității de stingere a creanțelor fiscale prin dare în plată față de alte modalități de realizare a creanțelor fiscale, inclusiv valorificarea în cadrul procedurii de executare silită

Bunurile imobile care fac obiectul cererii debitorului sunt solicitate a fi preluate în administrare de către

(denumirea instituției publice solicitante)

cu avizul ordonatorului principal de credite al acesteia, prin Adresa nr. din data de, însoțită de Referatul nr. din data de, întocmit de instituția publică solicitantă conform anexei nr. 1 la procedura aprobată prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007, anexate, în vederea utilizării lor ca spații destinate

Eficiența preluării bunului imobil este determinată prin compararea creanțelor fiscale stinse, la care se adaugă și cheltuielile de transformare și amenajare, cu cheltuielile necesare unei noi construcții sau achiziții ori cu cele aferente plății de chirii. Se va menționa, de asemenea, și sursa de acoperire suplimentară prevăzută pentru amenajarea spațiului.

Alte precizări

Propunerile privind aplicarea procedurii de dare în plată

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București/Direcția generală de administrare a marilor contribuabili/Autoritatea Națională a Vănilor propune stingerea creanțelor bugetului de stat/bugetului asigurărilor sociale de stat/bugetului asigurărilor pentru șomaj/bugetului asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale/bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate prin dare în plată, în limita sumei de lei, stabilită potrivit pct. 1 și 26 din anexa la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007.

Conducătorul unității fiscale,

.....
(numele și prenumele)

L.S.

Vizat

Serviciul juridic

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului/
 Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale/
 Administrația Finanțelor Publice, str.
 nr., localitatea
 Dosar de executare nr./
 Nr. din

PROCES - VERBAL
pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile

Încheiat astăzi, luna anul, în temeiul art. 175 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Pentru stingerea creanțelor fiscale¹⁾ față de debitorul (persoană juridică)²⁾ din localitatea str. nr., cod de identificare fiscală³⁾, astfel cum au fost specificate în evidența pe plătitori/titlurile executorii⁴⁾, emise de, în sumă totală de lei, din care rămase de recuperat⁵⁾:

Întrucât debitorul nu a plătit la termenele stabilite obligațiile fiscale prevăzute mai sus, la cererea acestuia se efectuează trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile⁶⁾.

a) Date privind identificarea bunurilor imobile (clădire și/sau teren):

b) Descriere sumară:.....

c) Documente care atestă dreptul de proprietate al debitorului asupra bunurilor imobile:

d) Valoarea bunului imobil pentru care s-a decis trecerea în proprietatea publică a statului este de lei, plus TVA în sumă de lei, după caz.

e) Prețul bunului imobil acceptat de debitor (inclusiv TVA): lei.

f) Suma totală a obligațiilor fiscale: lei, din care:

— lei, reprezentând TVA colectată, aferentă operațiunii de transfer al proprietății bunului imobil prin dare în plată, în conformitate cu art. 126 alin. (1), art. 141 alin. (2) lit. f) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

— lei, reprezentând obligații fiscale actualizate pentru care se solicită stingerea prin dare în plată.

g) Diferența, din care:

— obligații fiscale rămase de recuperat [f)—e)] lei;

— suma rămasă în plus, care urmează a fi regularizată conform dispozițiilor legale în vigoare [e)—f]): lei.

Documentele din care rezultă că bunurile imobile sunt libere de orice sarcini (din evidențele biroului de carte funciară):

Prezentul proces-verbal s-a încheiat în baza Deciziei nr. din data de a comisiei din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor, în exemplare.

Conform art. 155 și 156 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, debitorul are obligația să emită factura și să evidențieze în evidența proprie operațiunea de livrare a bunului imobil, inclusiv TVA colectată aferentă.

1) Impozite, taxe, contribuții sociale, amenzi și alte sume, precum și accesoriile acestora, gestionate și administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale teritoriale, cu excepția creanțelor fiscale cu reținere la sursă și a accesoriilor aferente acestora.

2) Nume, prenume/denumire.

3) Se va completa: codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

4) În cazul în care s-au emis mai multe titluri executorii, se vor indica pentru toate numărul și data emiterii.

5) Se înscriu sumele rămase de recuperat pe tipuri de impozite, taxe, contribuții sociale, amenzi și alte sume, precum și accesoriile acestora, gestionate și administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale teritoriale, inclusiv cheltuielile de executare, actualizate.

6) În cazul în care bunurile imobile sunt sechestrate, se va indica Procesul-verbal de sechestrul pentru bunuri imobile nr. din, întocmit de, care se va anexa la prezentul proces-verbal.

TVA colectată pentru livrarea bunului imobil prin trecerea acestuia în proprietatea publică a statului se evidențiază la rândul de regularizări din decontul de TVA prevăzut la art. 156² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu semnul minus, pe baza acestui proces-verbal.

În conformitate cu prevederile art. 175 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prezentul proces-verbal constituie titlu de proprietate.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luare la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 172 și 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, când urmează să se ia măsuri de executare silită, nu este obligatorie audierea contribuabilului.

Conducătorul organului fiscal,

Debitor,

.....

.....

(semnătura)

(semnătura)

L.S.

.....

.....

.....

Executor fiscal,

.....

Nume

Prenume

Semnătura

MEF—ANAF cod 14.13.37.99

1. Denumire: Proces-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile

2. Cod: 14.13.37.99

3. Format: A4/t2

4. Caracteristici de tipărire: se tipărește pe ambele fețe, în blocuri de 150 de file.

5. Se difuzează: gratuit.

6. Se utilizează: în baza art. 175 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

7. Se întocmește, de regulă, în 3 exemplare de organul fiscal. În cazul în care bunurile imobile pentru care comisia din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor a decis trecerea în proprietatea publică a statului urmează a fi preluate în administrare de mai multe instituții publice solicitante, pentru fiecare dintre acestea se întocmește câte un proces-verbal de trecere în proprietatea publică a statului.

8. Circulă: — un exemplar la debitor;

— câte un exemplar la instituția publică solicitantă.

9. Se arhivează: un exemplar la dosarul fiscal/de executare.

RECTIFICĂRI

În anexa la Legea nr. 239/2002 privind înființarea Universității „Titu Maiorescu” din București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 30 aprilie 2002, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la rubrica „A.2. Clădiri” de la pct. I „Bunuri imobile”, în loc de: „*Municipiul București, calea Văcărești nr. 187, sectorul 4*” se va citi: „*Municipiul București, calea Văcărești nr. 189, sectorul 4*”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 283077